

கர்த்தரின் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்தல்

KEEPING THE LORD'S COMMANDMENTS

சீனாய் மலையில் இஸ்ரவேலருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணம் பத்துக்கட்டளைகளில் சுருக்கி கொடுக்கப்பட்டது, வேறு எந்த தேசத்திற்கோ அல்லது ஜனத்திற்கோ கொடுக்கப்பட்டதில்லை. தேவன் அந்த தேசத்தோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டதால் யூதரிடத்தில் இன்னும் அந்தப் பிரமாணம் நிலைத்திருந்தது. அவர்களை அடிமைத்தனத்திற்குள்ளாகவே வைத்துள்ளது. அவர்கள் அந்தப் பிரமாணத்தை பரிபூரணமாகக் கடைப்பிடிப்பார்களானால், விசேஷித்ததும், பிரத்யேகமுமான ஆசீர்வாதங்களை அடைவார்கள். அதை கடைப்பிடிக்க அவர்கள் தவறுவார்களானால், குறிப்பிட்ட நிச்சயமான தண்டனைகள் முடிவாக வரும். ஆனால் ஒரு பரிபூரண மனிதனது ஆற்றலின்

அளவாக நியாயப்பிரமாணம் இருந்தபடியால், எந்த மனுஷனும் பூரணராயில்லாததால், எந்த இஸ்ரவேலனாலும் உலக மனுக்குலத்தில் உள்ள மற்ற எவராலும், தெய்வீக நியாயப்பிரமாணத்தை கடைப்பிடிக்க ஒருவராலும் கூடாதிருந்தது. அது வாக்குத்தத்தம்பண்ணின ஆசீர்வாதங்களை ஒருவனும் அடையமுடியவில்லை. அவர்களில் எல்லாரும் பயமுறுத்திவந்த நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்கத் தவறி, சாபத்தையோ அல்லது தண்டனையையோ அதிக அளவிலோ அல்லது குறைந்த அளவிலோ அடைந்தவர்களேயாவர்.

“உங்களில் ஒருவனும் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நடக்கிறதில்லை” (யோவா7:19) என்று இயேசு கூறினார். பரிசுத்த பவுலும்; “எந்த மனுஷனும் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக்கப்படுவதில்லை” (ரோம3:20) என்கிறார்.

ஆயினும் இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் அந்த நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்க முயற்சி செய்யும்போது, அதிகமான ஆசீரைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்று நிரூபணமாகிறது. முற்பிதாக்களில் சிலர், உண்மையோடும் விசுவாசத்தோடும் கடைப்பிடிக்க போராடினதைக்குறித்து அப்போஸ்தலர்; “அவர்கள் உயர்ந்த வெகுமதியை அடைவார்கள்” (எபி11:38-40) என்று நமக்கு உறுதியளிக்கிறார். மேசியா ஆவிக்குரிய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தபின்பு இந்த முற்பிதாக்களை பூமி முழுவதும் ராஜாக்களாகவும் ஆளுநர்களாகவும் நியமிப்பார். கர்த்தரது ஆவிக்குரிய நிலைமையின்கீழும், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அவரது சபையின்கீழும் இவர்கள் இருப்பார்கள்.

இயேசு மாம்சத்தின்படி நமது மனுக்குல சந்ததியின் ஒரு அங்கமாக எண்ணப்பட்டாலும், குறைவற்ற ஒரு ஜீவியத்தை பெற்றிருந்தபோதிலும், ஆவிக்குரிய நிலைமையிலிருந்து தமது கன்னித்தாயின் வயிற்றிற்கு உருமாற்றப்பட்டார். இவ்வாறாக பாவத்தையோ அல்லது அதன் சாபத்தையோ அவர் சுதந்தரிக்கவில்லை, மாறாக, ‘பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விடிகளின்வருமாக” பிறந்தார் (எபி7:26). இந்த பரிபூரணத்தன்மையின் காரணமாகவே மனித குடும்பத்தின் எந்த அங்கத்தினரும் ஒருபோதும் செய்திராததும் செய்யக்கூடாததுமானதை இயேசுவால் செய்யமுடிந்தது. நியாயப்பிரமாணத்தை அதன் ஒவ்வொரு அம்சங்களையும் முழுமையாகவும் நிறைவாகவும் நிறைவேற்ற அவரால் முடிந்தது. நியாயப்பிரமாணத்தை கடைப்பிடிப்பதைக்காட்டிலும் கூடுதலாக அவர் செய்தார். பூமிக்குரிய உரிமைகளையும் சிலாக்கியங்களையும் அனுபவிப்பதற்கு அவருக்கு உரிமையுண்டு என்று நியாயப்பிரமாணம் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தும், இவற்றை பலிசெலுத்தினார். இவ்வாறாக இயேசு பூமிக்குரிய ஜீவியத்தின் உரிமையைப் பெற்றிருந்தது ஒருபுறமிருக்க, தற்போதைய அவரது ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தின் நிலைமையாகிய புண்ணியத்தை மரணபரியந்தம், “சிலுவையின் மரணபரியந்தமும்” கீழ்ப்படிந்ததன் வெகுமதியாக பிதா அவருக்கு கொடுத்தார் – பிலிப் 2:8.

மகிமையடைந்த மேசியா மூலம் ஸ்தாபிப்பதற்கு தேவனால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட புதிய உடன்படிக்கையின் ஏற்பாட்டிற்கு அஸ்திபாரத்தை உருவாக்கியது பூமிக்குரிய ஜீவியமே ஆகும். முற்பிதாவாகிய ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமைக்கும் மரணதண்டனைக்கும் ஈடுகட்டும் விதமாக, கிறிஸ்து தம் மனிதஜீவியத்தின் உரிமையை தம் பலியின் புண்ணியத்தை ஏற்றவேளையில் பொருந்தப்பண்ணுவார். இவ்வாறு சம விலைக்கிரயத்தைக் கொடுத்து, மனுக்குல சந்ததியை தம்முடையதாக்கிக்கொண்டு, மனிதனையும் அவனது பூமிக்குரிய வீட்டையும் தம்மால் விலைகொடுத்து வாங்கப்பட்ட உடைமையாக மாபெரும் மீட்பர் எடுத்துக்கொள்வார். ஆயிரமாண்டுகள் ஆதாமின் குடும்பத்து உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் உதவிசெய்யும் சிலாக்கியம் கிடைத்ததைப் பயன்படுத்தி, பாவத்திலிருந்தும் அபூரணங்களிலிருந்தும் மரண நிலைமைகளிலிருந்தும் பரிபூரண மனித நிலைமையையும் நித்திய ஜீவனையும் அடைய உதவுவார். இப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதங்கள் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு கீழிருப்போருக்கு கிடைக்காது. ஏனெனில் மனுக்குலம் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையை கடைப்பிடிக்க முடியாத காரணத்தினாலேயே ஆகும். ஆனால் அவர்கள் இரக்கத்தையும் மன்னிப்பையும் வாக்களிக்கும் புது உடன்படிக்கையின் கிருபையின் விதிமுறைகளுக்கு மனதார கீழ்ப்படிவார்கள். யாரெல்லாம் சீர்திருத்தங்களை முறையாக பயிற்சிசெய்கிறார்களோ, அவர்கள் அவ்வாறு கீழ்ப்படியும்போது, கல்லான இருதயம் அவர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டு, சதையான இருதயமும், புதுப்பிக்கப்பட்ட முறையான ஆவியும் அவர்களுக்கு மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் சிலாக்கியங்களாக கொடுக்கப்படும்.

மூன்று கட்டளைகளைப் பெற்றுள்ள கிறிஸ்துவர்கள் :-

புறஜாதிகளிலிருந்து வந்த கிறிஸ்துவர்கள், இயேசுவின் பின்னடியார்கள் அல்லது சீஷர்கள், சீனாய் மலைமேல் கொடுக்கப்பட்ட மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் ஒருபோதும் உட்படுவதில்லை. அவர்கள் வேறு உடன்படிக்கையின் கீழ், தேவகுடும்பத்திற்குள் புத்திரராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனர். அந்த உடன்படிக்கையைக் குறித்து கீழ்க்காண்கிறபடி படிக்கிறோம்; “பலியினால் என்னோடு உடன்படிக்கை பண்ணின பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள்” (சங் 50:5). இயேசு, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டு பிறந்த அதன் நிபந்தனைகளையும், எதிர்பார்ப்புகள் அனைத்தையும் முழுமையாக கைக்கொண்டபிறகு, இந்த பலியின் உடன்படிக்கைக்கு இணங்கி செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டனர். அவரே முதலாவதாகவும், பிரதானமானவராயும், தேவனோடு பலியின் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்து, பரிசுத்தவான்களடங்கிய விசுவாசவீட்டாருக்கு தலையாக இருக்கிறார். தேவசித்தம் செய்வதற்காக மரணபரியந்தம் தமது பூமிக்குரிய வாழ்க்கையையும் அதன் எல்லா உரிமைகளையும் பலியாக்க சம்மதித்தார். இவர் உண்மையாய் நடந்ததினால், தெய்வீக சபாவமாகிய கனம் மகிமை சாகாமையை அடையும் மேலான உயிர்த்தெழுதலை ஆதாயமாக்கிக்கொண்டார்.

இந்த சவிசேஷயுகத்தின்போது, பரிசுத்தவான்களில் சிலர் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கும்படி விடுக்கும் கர்த்தருடைய அழைப்புக்கு செவிமடுப்பார்கள். அவருடைய பலியின் புண்ணியத்தின் மூலமாக, அவரது மணவாட்டி வகுப்பாராகவும், உடன் சுதந்திரர்களாகவும் ஆகும்படி அழைக்கப்பட்ட இந்த வகுப்பார் அனைவரின் நிமித்தமாக பிதாவிடத்தில் பரிந்துபேசும் சிலாக்கியத்தை இயேசு பெற்றிருக்கிறார். அவர்கள் பலிசெலுத்துவதற்கு தம் புண்ணியத்தை அளிப்பதன்மூலம், பிதாவின் பார்வையில் அது முழுமையானதும் அங்கீகரிக்கப்படத்தக்கதாகச் செய்கிறார். இயேசுவின் பின்னடியார்கள் ஒவ்வொருவரும் அவரது தேவபக்தியின் ஆவியால் ஆற்றலடைந்து, தங்களுடைய மகிமையின் மீட்பரது உதவியுடன் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், அதை நிறைவேற்றவும் செய்கிறார்கள். இவ்வாறாக அவர்கள் அவர் மூலமாக, “முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாகவும்”, இராஜ்யத்தில் உடன் வாரிசுகளாகவும் ஆகின்றனர்.

அப்போஸ்தலர் இவர்களைக்குறித்து எழுதுகிறார்; நீங்கள் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களல்ல. மாறாக, கிருபையின் உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டவர்கள். நியாயப்பிரமாண எதிர்பார்ப்பின்படி, ஒவ்வொரு அம்சத்துக்கும் முழுமையாகவும் பூரணமாகவும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் யூதருடைய பிரமாணத்துக்கு உட்பட்டவர்களல்ல. இவர்கள் கிருபைக்கு கீழ்ப்பட்டவர்கள் அல்லது தெய்வீக தயவுக்கு உட்பட்டவர்கள். இது நியாயப்பிரமாணம் முழுவதையும் நிறைவேற்றும்படி அவர்களிடம் எதிர்பார்ப்பதில்லை. இதன் தேவைகளை அவர்களால் நிறைவேற்றமுடியாது. அதற்குபதிலாக,

அப்போஸ்தலர் நமக்குகூறுகிறார்; “மாம்சத்தின்படி நடவாமல், ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறும்படிக்கே அப்படிச்செய்தார்” (ரோமர்8:4). இவ்வாறாக ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு உட்பட்டிராதபோதிலும், தேவசித்தமாகிய யூதரின் நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆவி, அதன்மேல் பெற்றிருக்கிற அறிவின் விகிதப்படி நியாயப்பிரமாணத்தின்மேல் பிணைத்திருக்கிறது.

கிறிஸ்தவனது முதலாவதும் இரண்டாவதுமான கட்டளைகள்

நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தைக் குறித்து பேசும்போது, இதை இரண்டு கட்டளைகளால் இயேசு சுருக்கமாக புரிந்துகொள்ளும்படி கொடுத்தார். இவை தேவதூதர்களுக்கும் உலக மனுக்குலத்திற்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் பொருந்துகின்றன. இவற்றில் முதலாவது கட்டளை “உன் தேவனாகிய கர்த்தரை உன் முழு இருதயத்தோடும், முழு சிந்தையோடும், முழு பெலத்தோடும், முழு ஆத்துமாவோடும் அன்புகூறுவாயாக”. இரண்டாவது கட்டளையாக, “உன்னிடத்தில் அன்புகூறுவதுபோல் பிறனிடத்திலும் அன்புகூறுவாயாக”. இந்த நியாயப்பிரமாணத்தை ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் மற்றும் ஒவ்வொரு தேவதூதரும் ஏற்றுக்கொண்டு, தன் ஆற்றலின் அளவுக்கேற்ப அதன்மேலான பொறுப்புணர்வும் கடமையும் தன்மேல் சுமத்தப்பட்டிருப்பதை உணரவேண்டும். ஆனால் தேவதூதர்களோ அல்லது கிறிஸ்தவர்களோ நியாயப்பிரமாணத்துக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களல்ல, அந்த உடன்படிக்கை இஸ்ரவேல் தேசத்தோடு மட்டுமே செய்யப்பட்டது.

தெய்வீகநீதி மற்றும் சத்தியத்தின் கொடியின்கீழ் ஒருவர் தன்னை இணைத்துக்கொண்டிருப்பாரானால், சிலுவையின் ஒரு போர்வீரனாக இந்த ஊழியத்தில் தன் ஜீவியத்தை கையளிப்பதாக வாக்குறுதி அளித்திருப்பதை, இயேசுவின் ஒவ்வொரு பின்னடியாரும் உணர்ந்திருக்கவேண்டும். பரலோகப்பிதாவை தன் முழு சிந்தையிலும் ஆத்துமாவிலும் பெலத்திலும் அன்புகூர்ந்து ஊழியம் செய்வன், எப்படி தன்னிடம் உள்ள சிறந்ததை கொடுப்பதில் குறைவுபடமுடியும்? தன் அயலானுக்கு இரங்கி, தயாளகுணத்தோடு சுயநலமில்லாமல், தன்னைப்போல் நேசிப்பதில் ஒருவன் எப்படி இந்த தெய்வீக நிபந்தனையில் குறைவுபடமுடியும்? மெய்யாகவே, கர்த்தரிடத்தில் தன் முழு சிந்தையையும் பலத்தையும் அர்ப்பணிப்பதில் புதுசிருஷ்டி கடினத்தை அடையக்கூடும், அதுபோலவே தன் உடன் சிருஷ்டிப்புக்கள் அனைவரிடத்திலும் பூரண நியாயமாக நடந்துகொள்வதில் கடினம் இருப்பதை கண்டடையக்கூடும். ஆனால் இது புதுசிருஷ்டியின் ஆர்வமும் நோக்கமுமாகும். இதை அடைவதற்கு அவன் அன்றாடமும் போராடவேண்டும். அவன் சுதந்தரித்துக்கொண்ட பழைய மாம்ச சபாவத்தின் இயல்பான பலவீனங்களுக்கு எதிராக ஒரு நல்லபோராட்டம் போராடவேண்டும். இப்போராட்டத்தில் கர்த்தரிடத்தில் வைத்திருக்கிற அவனது நேசத்தின் அளவின் சரிவிகிதப்படி அவனது வைராக்கியம் இருக்கும். அதே

விகிதப்படியே அவன் அடையும் வெகுமதியும் பரலோகத்தந்தையால், ஓட்டத்தின் முடிவில் அவனுக்கு அளிக்கப்படும்.

கார்த்தருடைய பின்னடியார்கள் மத்தியில், அவர்கள் எங்கேயிருந்தாலும் காணப்படாத எப்பேர்ப்பட்ட யுத்தம் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. இந்த முரண்பாட்டை உலகம் காணாது, அறியாது. இருந்தபோதிலும் இது நிஜத்திலும் நிஜம். தங்களுடைய நேரங்கள் , தாலந்துகள், ஆதிக்கங்கள், வருங்கால நம்பிக்கைகள் ஆகிய அனைத்தையும் பலியினால் கார்த்தரோடு உடன்படிக்கை செய்துகொண்ட இந்த உடன்படிக்கைக்காரர்களது உண்மைத்தன்மையையும், நேர்மையையும், நம்பகத்தன்மையையும் கார்த்தர் கண்ணோக்குகிறார். இவர்கள் தங்களை பலியாக்கினபடியால், தத்தம் செய்யப்பட்ட இந்த பலியின் மனப்பாங்கை அனுதினமும், ஒவ்வொரு மணிநேரமும் தங்கள் சரீரங்களை ஒப்புக்கொடுத்து சீராக காத்துக்கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

“பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று... இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை” – ரோமர் 12:1.

மாம்சத்தின்படி பலவீனராகவும் அல்லது விழுந்துபோனவர்களாகவும் இருப்பார்களானால், இவர்கள் இனி மாம்சத்துக்குரியவர்களல்லர் அல்லது மனித ஜீவிகளல்லர். இதனால் பலவீனங்கள் அவர்களுடையதல்ல இவர்கள் தற்போது கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் புதுசிருஷ்டிகள் என்பதை உணரவேண்டும். இவர்களுக்கு பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின. இவர்கள் தேவனோடு புதுஉறவுக்குள் பிரவேசித்து, புதிய குறிக்கோள்களையும் புதிய பூரணமான கொள்கைகளையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் பாவத்தை நேசிக்காமல் நீதியை நேசிக்கின்றனர். இவர்கள் பாவத்தை வெறுக்கின்றனர், பாவத்துக்கெதிராக, விசேஷித்தவிதமாக, தங்களது சொந்த மாம்சத்துக்கெதிராக ஒரு நல்ல போராட்டம் போராட தங்களை மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாவத்தை எதிர்த்து இவர்கள் தைரியத்தோடு முன்வைக்கும் முயற்சிகளையும் , போராட்டங்களையும் உடன் சகோதரர்கள் காணாதபோதிலும், அறியாதபோதிலும், கார்த்தர் இருதயத்தையே பார்க்கிறார், புறம்பான மனுஷனை காண்பதில்லை என்றும், இதனால் மாம்சத்தின்படி அல்ல, ஆவியின்படி அதாவது சிந்தை, உள்நோக்கம், முயற்சிகளின்படியே நியாயத்தீர்ப்பு நடக்கிறதென்றும் அறிந்து, இவர்கள் மனநிறைவோடு இருக்கிறார்கள். இப்படியாக இவர்களில் சிலர் சிலுவையின் மாபெரும் வீரர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆயினும் உலகம் இவர்களை அறியாது. இவர்கள் எல்லோரும் முடிவாக கிரீடம் சூட்டப்பட்டு, இயேசுவுடன் அவரது ராஜ்யத்தில் பங்கடைவார்கள்.

கிறிஸ்தவர்களது மூன்றாம் கட்டளை

இயேசுவால் கொடுக்கப்பட்ட இந்த இரண்டு கட்டளைகளும் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியிருந்தாலும், அதற்கு நீதி சேர்க்கப்படவேண்டியது அவசியம் என்பதுபோல் துவக்கத்தில் காணப்பட்டது. இந்த இரண்டு கட்டளைகளோடு கூட கூடுதலாக

சேர்ப்பதற்கு நீதி அவசியமில்லை. பின்பு ஏன் இயேசு மற்றொரு கட்டளையாக தெய்வீகப்பிரமாணம் எதிர்பார்க்கிற, எல்லாவற்றிற்கும் மேலான மூன்றாவது புதிய கட்டளையை கொடுத்தார் ? இந்த மூன்றாவது கட்டளை, இயேசுவின் சீஷர்களானவர்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும், மற்ற எவருக்கும் அல்ல என்று நாம் பதிலுரைக்கிறோம். இந்த கட்டுப்பாட்டை தாமாக முன்வந்து தம்மேல் சுமத்திக்கொண்டு, எந்தப்பிரமாணமும் நீதிகேட்டு நிர்ப்பந்தப்படுத்தாதபோதிலும், தம் ஜீவியத்தை பலிசெலுத்தினார். இயேசு இதை செய்யவேண்டும் என்று கட்டளையிடும் உணர்வில் சொல்வது பிதாவுக்கு அவசியமற்றதாயிருந்தது. அதற்கு பலியினால் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்த பரிசுத்தவானுக்கு மேசியாவின் ராஜ்யத்தையும் மகிமை, கனம், சாவாமை, தெய்வீகசபாவம் இவற்றை வாக்குத்தத்தம் செய்வதும் அவசியமாயிற்று.

ஆகவே, இயேசு, இந்த பலியின் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைவது இஸ்ரவேலருக்கு கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணம் எதிர்பார்த்ததைக்காட்டிலும் மேலானதாயிருந்தது. ஆதலால், எந்த நிபந்தனையின் கீழ் அவர்களுக்கு பரிந்துபேசுபவராக இருக்கவேண்டும், எந்த நிபந்தனையின் கீழ் பரலோகக் காரியங்களில் அவரோடு பங்குபெறுவதற்கு உத்திரவாதம் அளிக்கவேண்டும் என்று சீஷருக்கு சுட்டிக்காட்டுகையில், இந்த மூன்றாவது கட்டளையின் முக்கியத்துவத்தை அவர் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார். “ஒரு புதிய கட்டளையை நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்; நான் உங்களை நேசித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவரையொருவர் நேசியுங்கள்” (யோவா 13:34). நமக்காக மரிக்கும்ளவுக்கு கிறிஸ்து நம்மேல் அன்புகூர்ந்தார் என்று பரிசுத்தபவுல் குறிப்பிடுகிறார். இதனால் இயேசுவின் உண்மை பின்னடியார்கள் அனைவரும் அவரது ஆவியைப் பெற்றிருந்து, அவரைப்போலவே, “சகோதரருக்காக நம் ஜீவனைக் கொடுக்க கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்”. இதை மகிழ்ச்சியாக கருதவேண்டும்.

தேவனுடைய அன்பின் நீளம், அகலம், ஆழம் மற்றும் உயரத்தின் ஆழங்களைக் காணும்படி நமது மனக்கண்கள் படிப்படியாக விசாலமாகிக் கொண்டுவருகிறது. இதன்விளைவாக, நம் தேவனுக்கு நம் முழு இருதயத்தோடும், சிந்தையோடும், ஆத்துமாவோடும், பலத்தோடும் ஊழியம் செய்யவும், நேசிக்கவும் நாம் அதிகதிசுமமாக போராடி வருகிறோம். நமது குடும்ப அங்கத்தினர்களோடும், நம் அயலாரோடும், எல்லா மனுக்குலத்தோடும் நீதியாகவும், இரக்கத்தோடும் நடந்துகொள்ளவேண்டியதன் அவசியத்தையும் நாம் கற்றிருக்கிறோம். நம் அயலாரை நம்மைப்போல் நேசிப்பதன் மதிப்பீட்டை உணர்ந்து, கற்றிருக்கிறோம். பழைய சபாவத்துக்கெதிராகப் போராடும்போது நம் அனைவருக்கும் உற்சாகப்படுத்துதல்கள் நிச்சயம் தேவை என்பதை உணர்ந்து, நாம் அடைந்துவருகிற வளர்ச்சியைக்கண்டு நம்மை நாமே பாராட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

நமது கடுமையான சோதனைகளுக்கான ஆதாரம்

தற்போது, புதிய கட்டளையை கவனிப்போம். நம் பிதாவினுடைய சித்தத்தை செய்யவும், நம் இரட்சகரின் தலைமையை பின்பற்றவும் இன்னும் கூடுதலான அர்ப்பணிப்பு தேவையாக உள்ளது. நம் பரலோகப்பிதாவிடத்திலும், நம் அயலார் அனைவரிடத்திலும் நீதியின் விதிமுறை கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் விசுவாசவீட்டாராகிய சகோதரரிடத்திலோ சரியானவற்றை விட கூடுதலாக செய்யவேண்டும். அதாவது துன்பப்படவும், அவர்கள் நிமித்தமாக அவர்களது நலன்களுக்காக பலியாகவும் வேண்டும்.

“சகோதரர்களுக்காக நம் ஜீவனையும் கொடுக்க நாம் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்”.

ஓ! ஆராய்ந்துபார்க்கவேண்டிய எப்பேர்ப்பட்ட ஆலோசனைகள் இந்த பலியின் உடன்படிக்கையில் உள்ளன! சகோதரர் நிமித்தமாக நம்மிடம் எதிர்பார்க்கப்படுகிற பலியின் ஜீவியம் - நம் ஜீவியத்தையே கையளிக்கவேண்டிய நிலை எத்தனை விசித்திரமானது!

உலகத்தாருக்கு செய்வதைக்காட்டிலும், சகோதரரது நலன்களுக்காக நம்மை பலியாக்கி செய்யும் காரியங்கள் மிகவும் எளிதான காரியம் என்று ஆரம்பநிலையிலுள்ள ஒரு சகோதரன் கூறக்கூடும். ஆயினும் தேவனால் நேசிக்கப்படுகிற பிள்ளைகளில் அநேகர், முதல் இரண்டு கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கவே போராடுகிறார்கள் என்பதை அனுபவங்கள் காண்பிக்கின்றன. சகோதரருக்கு ஊழியம் செய்வதைக்காட்டிலும், உலகத்திற்கு ஊழியம் செய்வதற்காக தங்கள் நேரம், செல்வாக்கு, பலம் இவற்றை பலிசெலுத்துவது மிக எளிதானது என்பதை உணர்கின்றனர். மற்றவர்களைக்காட்டிலும், சகோதரரிடமிருந்து எப்படியாயினும் அதிகமாக எதிர்பார்க்குதலில் நாம் மனவிருப்பம் கொள்கிறோம், அதேசமயம், மற்றவர்களைக்காட்டிலும் சகோதரரது பலவீனங்களை சரியான பார்வையில் பார்க்கத் தவறுவதையே நாட்டமாக கொள்கிறோம். ஆவிக்குரிய கிருபைகளைப் பொருத்தமட்டில், தேவனுடைய ஜனங்கள் ஒருவர் மற்றவரைக் காட்டிலும் அதிகமாக சோதிக்கப்படுவதனால் நிபந்தனைகளே இல்லையோ என்ற நிலைமை காணப்படுகிறது. இது வெறும் கோட்பாடுகளை மட்டுமே அடிப்படையாகக்கொண்டதல்ல. இது தன்னைத்தானே நிரூபித்துக்காண்பிக்கிறது.

உலகம் முழுவதிலும் வகுப்புக் கலவரங்கள்(class troubles) நிகழ்ந்து வருகின்றன. “கர்த்தர் தம் ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார்” என்றும், “உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னைக் கடிந்துகொள்வாராக” என்றும் நாம் மெய்யாகவே வாசிக்கிறோம். பரீட்சைகளும் தரம் பிரித்தல்களும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது, இதில் பலியின் உடன்படிக்கை செய்த கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களில் அநேகர், சகோதரரிடையேயான இந்த வகுப்பு உபத்திரவங்களை கர்த்தர் அனுமதித்து, தம் ஜனங்களுடைய குணாதிசயத்தை சோதித்து வெளியரங்கமாக்கி வருகிறார்

என்பதை புரிந்து உணர்ந்ததாக காணப்படவில்லை. கர்த்தரிடத்திலான அவர்களுடைய அன்பு, அவரது வசனத்தின்பேரிலான அன்பு, அவரது சித்தம் செய்வதில் அவர்களுடைய அன்பு, எல்லா மனுஷரிடத்திலுமான அவர்களுடைய நீதி, பிறர் தங்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ, அதையே அவர்களுக்கு செய்யும் அன்பு, இவைகள் சோதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கடைசியாக, சகோதரர்களுக்காக தங்கள் ஜீவியத்தை கையளித்து, அவர்களுக்காக என்னசெய்யவேண்டும், எதைத்தாங்கவேண்டும் என்று சுயத்தை பலிசெலுத்துதலும் சோதிக்கப்படுகிறது.

சகோதர அன்புக்கான புத்திமதிகள்

கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களில் சிலர், இச்சூழ்நிலையை மதிப்பிடுவதில் தவறினவர்களாக இக்காரியங்களில் ஜெயங்கொள்ளத் தவறுகிறார்கள் என்று நாம் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறோம். இதனால் ராஜீக ஆசாரியக்கூட்டத்தாராகுதலில் இவர்களது இடம் அபாயத்திற்கு உட்படுத்தப்படும். நாம் யாரையும் கடிந்துகொள்வதில்லை, எவரிடத்திலும் நாம் குற்றம் காண்பதில்லை. மாறாக, மூன்றாம் உடன்படிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதும், நாம் பிரவேசித்துள்ளதுமான பலியின் உடன்படிக்கையை நினைவுகூறும்படி எல்லோரையும் உற்சாகப்படுத்துகிறோம். அதன்படி, நம் போதகர் நமக்காக ஜீவனை அளிக்கும்படி நம்மை நேசித்ததுபோல, நாமும் ஒருவரையொருவர் நேசிப்போம்.

இக்காரியம் முறையாக மதிப்பிடப்படுமானால், ஒருவர் மற்றவரிடத்தில் இரங்கும் அன்பை அதிகம் வெளிப்படுத்துவோமானால், ஒருவர் மற்றவருடைய வார்த்தைகளிலும் நடக்கையிலுமுள்ள தீய நோக்கங்களின் அடிப்படையில் குற்றம் சுமத்தவிரும்பமாட்டோம். அதற்கு மாறாக, அவர்களது செய்கைகள் மற்றும் திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் நாம் முழுமையாக அங்கீகரித்தாலும் அல்லது அங்கீகரிக்காவிட்டாலும், அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்ததாக அனுமானிப்பதில் மகிழ்ச்சிகொள்வோம். சகோதரரிடத்தில் முழு அன்பை வைத்திருந்து, ஞானமற்றதும் வேத ஆதாரமற்றதுமான ஏற்பாடுகள் என்று நாம் யோசித்திருந்து, அவர்களோடு இணைய மறுத்திருந்தாலும், அதை இரக்கஉணர்வோடும் பரிவுள்ளத்தோடும், அவர்களது உணர்வுகளை மதித்தும் தயாளகுணத்தின் அடிப்படையிலும் அவர்களிடம் எடுத்துரைத்து, அவர்களுக்கு உதவுபவர்களாக இருப்போம்.

ஆகவே, தன்னைத்தான் சோதித்தறிய ஒவ்வொருவரும் போராடுபவர்களாக இருப்போம். ஒருவர்மேல் ஒருவர் குற்றஞ்சுமத்தாதிருப்போம். விசேஷித்தவிதமாக, நம் வாழ்வில் சகோதர்களுடன் தொடர்புகொள்ளுகையில் நம் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஒவ்வொரு செயல்பாடும் எந்த நோக்கத்தில் செய்யப்படுகிறது என்று ஒவ்வொருவரும் நம்மைநாமே ஆராய்ந்து பார்க்கப்போம். நம்மைப்போலவே சபைகூடிவருபவர்களும் அன்புநிறைந்தோராகவும், உண்மையும் நேர்மையுமாய் கர்த்தரிடத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று நாம் அனுமானித்துக்கொள்ளவேண்டும். நேர்மறையான

கொள்கைகள் எங்கெல்லாம் மீறப்படவில்லையோ அங்கெல்லாம் நம் சொந்த முன்னுரிமைகளையும் சௌகரியங்களையும் மற்ற சகோதரர்களுடைய முன்னுரிமைகளுக்காகவும் சௌகரியங்களுக்காகவும் பலிசெலுத்துவது ஒரு சிலாக்கியம் என்பதை ஒவ்வொருவரும் நினைவில் நிறுத்துவோமாக. மேலும் சமாதானம், ஐக்கியம் சகோதரர்களது வலிமையை பாதுகாக்கும்பொருட்டு நாம் நமது சொந்த ஆர்வங்களைப்பொருத்தவரை, நீதியின் நேர்மறையான கொள்கைகளை பலிசெலுத்தவும் செய்யலாம்.

ஒருவகுப்பு ஒருவேளை பிளவுபடக்கூடிய நிலைமை வந்தாலும், பிளவுபடுவது சௌகரியமாகத் தோற்றமளித்தாலும், சகோதர அன்பு ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பிணைப்பாக இருந்து, சேர்த்துவைக்கும். “சகோதரரை நேசி, கட்டாயம் நேசி”. “ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும், மனஉருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்” – எபேசி 4:32.

“இதன்மூலம் நாம் அறிந்திருக்கிறோம்”

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் பரிசுத்தஆவியினால் தாங்கள் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதற்கான நிச்சயமான, நேர்மறையான அடையாளங்களைப்பற்றி அறிந்திருக்கவேண்டுமென அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காண்பிப்பது கவனிக்கத்தக்கதாக தோன்றுகிறது; அவர் கூறுகிறார்; “நாம் சகோதரிடத்தில் அன்பு கூறுகிறபடியால், மரணத்தைவிட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறோமென்று அறிந்திருக்கிறோம்” (1யோவா3:14). வேதாகம விளக்கவுரைகளில் நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுக் காண்பித்தபடி, சகோதர அன்பு ஒரு முக்கியமானதும், நுட்பமானதுமான பரீட்சையாக இருப்பது எவ்வளவு ஆச்சரியமாயுள்ளது. மேலும் நமது நம்பிக்கை நிறைவடைவதைநோக்கி செல்லச்செல்ல இந்த சகோதர அன்பின் பரீட்சை அதிகதிகமாக வெளியரங்கமாகும் என்பதைக்குறித்து நாம் உள்ளார்ந்த அக்கறையுடன் பயப்படுகிறோம்.

அப்போஸ்தலர் கூறியிருக்கிற பிரகாரமாக; “என்(சிறு) பிள்ளைகளே, வசனத்தினாலும் நாவினாலுமல்ல, கிரியையினாலும் உண்மையினாலும் அன்புகூறக்கூடவோம்” (1யோவா3:18). இது தனிப்பட்ட ஒரு காரியமாயிருக்கிறது. இந்தப் பரீட்சையின்கீழ் நாம் ஒவ்வொருவரும் இருக்கிறோம். அப்படி இல்லாவிடில், கூடியவிரைவில் அல்லது பின்னாளில், மனதார சகோதரருடைய நலன்களுக்காக தங்களை பலிசெலுத்தும் அன்பு, நம் ஒவ்வொருவருடைய உண்மை மற்றும் நேர்மைத்தன்மையை அல்லது அதற்கு எதிரான அவிகவாசத்தன்மையை நிரூபிக்கும் சகோதரருக்காக நம் ஜீவனை கையளித்து, சகோதரரை அன்புகூறும் விஷயத்தில், சத்தியத்தை கற்றல் மூலமும், நம் சொந்த இருதயங்களிலும், சிந்தைகளிலும், கருத்துக்களிலும், வார்த்தைகளிலும், செயல்பாடுகளிலும், இந்த விஷயத்தை நம் நடைமுறை வாழ்க்கையில் பொருந்தப் பண்ணுவோமாக. மேலும் இவ்விஷயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் ஜெபித்து, புத்திமதிசொல்லி, நம் போதகரின் ஆவியால் நிரப்பப்பட போராடுவோமாக!